

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
магістрантів і молодих дослідників**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВЕТЕРИНАРНОЇ
МЕДИЦИНИ**

«НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ У ХХІ СТОЛІТТІ»

16 листопада 2023 року

**Біла Церква
2023**

УДК 636.09:378-053.6:001(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук, професор.

Варченко О.М., д-р екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Зубченко В.В., канд. екон. наук.

Власенко С.А., д-р вет. наук.

Шаганенко Р.В., канд. вет. наук.

Качан Л.М., канд. с.-г. наук.

Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Наукові пошуки молоді у XXI столітті. Актуальні проблеми ветеринарної медицини: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції магістрантів і молодих дослідників (Біла Церква, 16 листопада 2023 р.). – Біла Церква: БНАУ, 2023. – 160 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

Після оцінки стану тварин, для остаточного встановлення діагнозу та ступеня враження ліктьового суглобу, виконували рентгенологічне дослідження.

За результатами досліджень встановлено, що основна патологія ліктьового суглоба у собак – дисплазія, яку ми реєстрували у 52 собак. Вона має велике поширення серед собак середніх та великих порід у ранньому віці. Серед патологій ліктьового суглоба у собак, за даними проведених нами досліджень, лідирує остеоартроз – 30,7 % (n=16); далі йде дисконгруентність суглобових поверхонь ліктьового суглоба – 19,2 % (n=10); патології медіального вінцевого відростка – 13,4 % (n=7); незрощення або фрагментація ліктьового відростка – 11,5 % (n=6); розшаровуючий остеоартрит – 7,8 % (n=4). Легкий ступінь дисплазії ліктьового суглоба було зареєстровано в 9,6 % (n=5) та інші патології – 7,8 % (n=4).

При дослідженні вікової схильності до патології ліктьового суглоба у собак нами встановлено залежність розвитку захворювання від віку тварини. Вікові особливості представлені у трьох вікових групах: у собак до 7 місяців – 15,4 % (n=8); у віці 7–12 місяців – 34,6 % (n=18) та старші 12 місяців – 50,0 % (n=26). Таким чином, результати дослідження свідчать про те, що тварини старші 12 місяців найбільш схильні до патології ліктьового суглоба.

Аналіз породної сприйнятливості до патології ліктьового суглоба показує, що серед породистих собак дана патологія найчастіше зустрічалася у 10 німецьких вівчарок (19,2 % від загальної кількості вивчених), кане корсо 9 (17,3 %) та 9 лабрадорів (17,3 %). Також встановлено, що дисплазія ліктьового суглоба є основною патологією серед собак цих порід. У 9 із 10 собак породи німецька вівчарка була виявлена дисплазія ліктьового суглоба, з 9 собак породи кане-корсо дисплазію виявили у 7 тварин, та з 9 собак породи лабрадор у 6 собак виявлялася дана патологія.

Таким чином, за результатами дослідження патологія ліктьового суглоба реєструється в більшості випадків у собак великих порід. До групи ризику розвитку захворювання ліктьового суглоба входять собаки порід – німецька вівчарка, кане корсо і лабрадор.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Alves-Pimenta S. Role of Elbow Incongruity in Canine Elbow Dysplasia. *Advances in Diagnostics and Biomechanics* / S. Alves-Pimenta, M.M. Ginja, B. Colaço // *Veterinary and Comparative Orthopaedics and Traumatology*. – 2019. – Vol.32. – №2. – P.87–96.
2. Величко С.В., Кладницька Л.В., Балан В.О. Оперативне лікування дисплазії ліктьового суглоба // *Наук. вісник НАУ*. – 2014. – Вип.75. – С. 44.
3. Mostafa A. Quantitative Radiographic Evaluation of Elbow Incongruity in Labrador and Golden Retrievers with Confirmed Medial Coronoid Disease / A. Mostafa, I. Nolte, P. Wefstaedt // *Veterinary and Comparative Orthopaedics and Traumatology*. – 2019. – Vol.32. – №1. – P.10–17.
4. James H.K. Effectiveness of Canine Hip Dysplasia and Elbow Dysplasia Improvement Programs in Six UK Pedigree Breeds / H.K. James, F. McDonnell, T.W. Lewis // *Frontiers in Veterinary Science*. - 2020. - Vol.6. - P.1-12.

Секція 5. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФАРМАКОТЕРАПІЇ ТА ПАРАЗИТАРНИХ ХВОРОБ ТВАРИН

УДК: 636. 09:615.33:619

ВЕСНА У.О., магістрантка 3 курсу

Наукові керівники – **ШАГАНЕНКО Р.В.**, канд. вет. наук; **КОЗІЙ Н.В.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

parazutologiya@ukr.net

АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНІСТЬ. СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО ВИКОРИСТАННЯ АНТИБІОТИКІВ

В тезах наведена одна із сучасних проблематик медичної галузі -антибіотикорезистентність мікроорганізмів, механізми її розвитку та розповсюдження. Висвітлено актуальність комплексного підходу до вирішення проблеми антибіотикорезистентності.

Ключові слова: антибіотикорезистентність, мікроорганізми, антибіотики.

Резистентність мікроорганізмів до антибіотиків або стійкість до антибіотиків (антибіотикорезистентність) – це здатність мікроорганізмів виживати і розмножуватись за присутності антибіотиків, що використовуються для боротьби із збудниками інфекційних захворювань.

Антибіотикорезистентність (АР) збудників інфекційних захворювань є однією з найбільших проблем як сучасної медицини, так і ветеринарії. Всесвітня Організація Охорони Здоров'я (ВООЗ) оголосила АР однією з основних загроз людству [1, с.87].

Причиною зростаючої хвилі стійкості бактерій експерти називають безконтрольне застосування антибіотиків пацієнтами, власниками тварин без призначення лікаря (самодіагностика й самолікування).

Найчастіше виникнення антибіотикорезистентності реєструється у країнах із низьким та середнім прожитковим рівнем.

Стійкість до антибіотиків виникає, коли бактерії пристосовуються до впливу антибіотиків. Механізми антибіотикорезистентності різні: у деяких випадках мікроорганізми змінюють свою будову, а в інших – утворюють речовини, що зв'язують антибіотики. Тому, дані препарати перестають працювати, а інфекційні хвороби важче піддаються лікуванню. Стійкість до антибіотиків ставить під загрозу ефективну профілактику та лікування будь-яких інфекцій [2,с.199, 3,с.24].

Мета дослідження – проаналізувати літературні джерела щодо сучасного стану проблеми антибіотикорезистентності.

Основними причинами розвитку стійкості мікроорганізмів до антибіотиків є:

1) безвідповідальне ставлення до прийому антибіотиків. Неконтрольоване та нерациональне застосування протимікробних препаратів “сприяє” можливості мікроорганізмів боротись з тим чи іншим класом антибіотиків.

2) припинення незавершеного курсу антибіотикотерапії після покращення стану хворого. Якщо лікування не довести до кінця, існує можливість того, що певна кількість бактерій виживе.

3) низький рівень вакцинації у країні збільшує кількість використаних антибіотиків для лікування хвороб. Цьому можна запобігти, якщо притримуватись календаря щеплень.

Ключовими факторами щодо боротьби та запобігання виникнення антибіотикорезистентності мікроорганізмів є дотримання принципів раціонального застосування антибіотиків, що в насамперед включає:

- постановку бактеріологічного діагнозу,
- призначення високочутливого ефективного препарату,
- визначення оптимальної дози («принцип достатньої дози»), шляху та частоти введення препарату.

Щодо підбору антибіотиків для застосування за конкретного клінічного випадку потрібно дотримуватися критеріїв вибору.

Антибіотики, які є найбільш ефективними при певному виді інфекцій, до яких чутлива більшість штамів даного збудника називаються препарати *першого вибору* (першого ряду, першої групи).

Альтернативні антибіотики (другого ряду) призначають тоді, коли препарати першої групи є неефективними або коли штам виділеного збудника найбільш чутливий саме до них.

Препарати резерву – ті, які використовуються лише в особливих випадках (при неефективності першої і другої груп антибіотиків) але, як правило, вони мають більше побічних дій.

Перед початком лікування, до першого введення антибіотика, необхідно відібрати матеріал для визначення виду збудника та його чутливості до антибактеріальних агентів.

Висновки. Сьогодні наукова спільнота одноставно доводить те, що обмеження використання антибактеріальних препаратів, як єдиний шлях контролю та зменшення резистентності, є неефективним. Таким чином, проблема резистентності збудників

інфекційних захворювань до антимікробних засобів є багатогранною і важкою для вирішення. Причини появи та стрімкого поширення резистентності мікроорганізмів на даний час не є остаточно вивченими. Феномен бактеріальної стійкості вимагає розробки й впровадження нових і ефективних препаратів. Тому, пошук нових антибіотиків є одним із головних напрямів сучасної медицини, а впровадження в медичну практику нових антибіотиків у найближчі десятиліття повинно стати одним із пріоритетних напрямків вітчизняної науки й технології.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Орищенко А.О., Кравченко О.О. Шляхи модифікації антибіотиків для подолання резистентності // Студентський науковий вісник Миколаївського національного аграрного університету. Сільськогосподарські науки. Миколаїв, 2021. Вип. 1 (16). С. 87–90.
2. Фогел І.І., Кривцова М.В., Бугір Й.Й. Антибіотикорезистентність. Масштаби та актуальність досліджень циркуляції антибіотикорезистентних ізолятів серед дітей. Український журнал медицини, біології та спорту. 2021. Том 6, № 4 (32). С. 199–207.
3. Касяненко О.І., Касяненко С.М., Нестеренко О.М. Моніторинг антибіотикорезистентності збудників бактеріальних інфекцій птиці. Вісник Сумського національного аграрного університету. Ветеринарна медицина. Суми, 2022. Вип. 4 (59). С. 24–32.

УДК: 636.09:616-074:619

ПОГРЕБНЯК М.В., магістрант

Наукові керівники – **ШАГАНЕНКО Р.В.**, канд. вет. наук; **ШАГАНЕНКО В.С.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет
parazutologiya@ukr.net

ПРОФІЛАКТИЧНІ ЗАХОДИ ЩОДО ПРОТОЗООЗІВ У ТЕЛЯТ

У тезах висвітлені дослідження щодо ефективності профілактичної обробки телят 2-х тижневого віку проти еймеріозу за використання антикокцидійного препарату «Толтарокс 5 %».

Ключові слова: телята, еймеріоз, протозоози, профілактика, препарат Толтарокс.

Паразитарні захворювання молодняку великої рогатої худоби, спричинені збудниками найпростіших, завжди були і залишаються актуальним питанням для фахівців ветеринарної медицини щодо лікування та профілактики. До найпоширеніших таких хвороб телят відноситься криптоспоридіозу та еймеріоз [1].

За ураження телят збудниками протозойних хвороб відмічається запалення кишечника та дегідратація організму. Такі зміни в телят проявляються діареєю, виснаженням та загибеллю [2].

Для профілактики та лікування телят за еймеріозу використовують чимало специфічних засобів, доступних на ринку ветеринарних препаратів. Однак, їх застосування не завжди дає очікуваний ефект.

Таким чином, питання профілактики виникнення еймеріозу в телят і досі є актуальним [3].

Метою нашої роботи було вивчення ефективності профілактичних заходів щодо еймеріозу в телят за використання антикокцидійного препарату «Толтарокс 5 %».

Дослідження проводили в молочно-товарному господарстві Київської області протягом 2022 року. Матеріалом досліджень були клінічно здорові телята 14-и добового віку та проби фекалій.

Для забезпечення мети досліджень нами було створено групу телят в кількості 10 голів. У роботі використовували клінічні та гельмінтоовоскопічні методи дослідження до застосування телятам (на 14-у добу життя) протиеймеріозного препарату «Толтарокс 5 %» та через 30 діб після його застосування (на 44-45-у добу життя).

Дєєв Д.І., Тишківський М.Я. Лікування та профілактика катаральної бронхопневмонії у телят ТОВ “Ресілієнт Матюші”.....	54
Дєєв Д.І., Тишківський М.Я. Поширення, етіологія та симптоми катаральної бронхопневмонії у телят.....	55
Козір І.І., Тишківський М.Я. Ефективність лікування корів за гепатиту.....	56
Козір І.І., Тишківський М.Я. Симптоми, функціональний стан та структура печінки у корів за гепатиту.....	58
Грицай В.В., Чуб О.В. Зміщення сичуга вліво у корів (етіологія, діагностика та лікування).....	59
Струбчевська Д.О., Чуб О.В. Гастрит у свиней (етіологія, поширення та лікування).....	61
Осьмачко А.О., Чернозуб М.П. Поширення, причини, діагностика та лікування розриву передньої хрестоподібної зв’язки у собак.....	63
Ерлецькіс Д.А., Ємельяненко О.В. Сучасні підходи щодо поширення, патогенезу, перебігу, морфологічного прояву та лікування пухлин молочної залози у собак та кішок.....	65
Тарица В.Д., Ємельяненко О.В. Характеристика післяопераційного періоду за кастрації кнурців різного віку.....	66
Борисевич Ю.С., Ємельяненко О.В. Діагностика та лікування крипторхізму у кнурців.....	69
Золотарьова О.Ю., Ємельяненко О.В. Хірургічні підходи до лікування уролітіазу у котів.....	71
Личман С.І., Чемеровський В.О. Клініко–рентгенологічна характеристика переломів стегнової кістки у собак.....	72
Сакевич А.В., Чемеровський В.О. Особливості динаміки кальцій-фосфорного співвідношення за репаративного остеогенезу осколкових переломів у собак.....	74
Жерибор А.О., Чемеровський В.О. Клініко–рентгенологічна характеристика переломів стегнової кістки у котів.....	76
Урсул Н.Ю., Чемеровський В.О. Клінічна характеристика консолидації переломів довгих трубчастих кісток у собак.....	77
Оп’ятюк Д.В., Рубленко М.В. Моніторинг структури і нозологічних форм хірургічної патології у собак в умовах міської державної лікарні м. Миколаєва.....	79
Матковська О.О., Рубленко М.В. Особливості структури хірургічної патології за результатами бази даних клініки “Реалвет” (м. Бровари).....	81
Штангей А.О., Шевченко С.М. Лікувальна ефективність місцевих засобів за отитів у дрібних домашніх тварин.....	82
Макаревич В.К., Рубленко С.В. Поширення патології ліктьового суглобу у собак.....	84
Весна У.О., Шаганенко Р.В., Козій Н.В. Антибіотикорезистентність сучасний підхід до використання антибіотиків.....	85
Погребняк М.В., Шаганенко Р.В., Шаганенко В.С. Профілактичні заходи щодо протозоозів у телят.....	87
Урманець Л.В., Авраменко Н.В., Шаганенко Р.В. Ксенобіотики, їх класифікація та прояв дії.....	88
Романюк І.В., Шаганенко В.С., Шаганенко Р.В. Інсекто-акарицидні засоби для застосування великій рогатій худобі.....	90
Айхгорн О., Козій Н.В., Авраменко Н.В. Ветеринарні препарати для знеболення дрібних домашніх тварин.....	92
Собчук Я.А., Рубленко І.О. Комбіноване застосування антибіотиків різних груп за стафілококової інфекції.....	93
Варіченко Г.В., Козій Н.В. Етіологічні фактори за отитів у домашніх котів.....	96
Саванчук К. С., Соловійова Л. М. Епізоотологічний та клінічний прояв трихурузу свиней.....	97
Слісаренко М. О., Соловійова Л. М. Гельмінтофауна у собак міста Біла Церква.....	99
Парфенюк О. С., Соловійова Л. М. Поширення та лікування за езофагостомозу свиней.....	101
Барбер О.В., Рубленко І.О. Діагностика та лікування парвовірусного ентериту собак.....	103
Авраменко А.І., Довгаль О.В. Профілактичні заходи за інфекційних хвороб собак і котів.....	104
Діденко К.І., Білик С.А. Моніторинг та лікування каліцівірусної інфекції котів у клініці дрібних тварин.....	106